

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

Any III.—TARRAGONA, 11 Juliol de 1915.—Núm. 103.

BIBLIOTECA PÚBLICA
REDACCIÓ ADMINISTRACIÓ
TARRAGONA
Rambla de Sant Joan, 50, baixos

Els treballs se publiquen baix la responsabilitat de llurs autors.
No's retornen els originals.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre 1'50 ptes.
Anuncis, a preus convencionals.

“La Nació”

Hem rebut la visita agradabilíssima d'aquest nou company, que la benemèrita «Unió Catalanista» ha començat a publicar a Barcelona.

El primer número, qu'es extraordinari, consta de 16 planes i està tot atapat d'articles vibrants de patriotisme, que avaloren les firmes prestigioses dels vells campions de la causa de Catalunya, doctor Martí i Julià, Serra i Moret, Manel Juliachs, Pere Casals, Rodergas i Calmell, J. Grant i Sala, Josep Macià, Culi i Verdagner, Frederic Barceló, J. Gilabert i Punsoda, Manel Ballesta i altres.

Ens plau moltíssim donar la nostra mes coral salutació al nou company en la lluita per la llibertat de Catalunya, i és amb molt gust que reproduïm el primer article, per ésser el compendi de la tasca patriòtica que's proposa fer *La Nació*:

“SALUT

Portats per la força de la nostra joventut, càntic de vida, gonflada la nostra ànima per l'agradívol ventijol de l'esperança i enfortida per la fè indestructible en Catalunya, venim a pendre lloc en els rengles de l'Unió Catalanista, portats d'una ideologia redemptora, guiats del amor al proïsme i a la Patria.

En el dolor que en el propi esperit aixeca el feixuc pès que damunt nostres espatlles agombolen les odioses accions de tantes tiranies, sentim vivent en nosaltres el dolor dels altres, i aixequem per çò damunt de nostres testes triomfanta la bandera de la Patria, d'aquella Patria que serà l'encarnació viventa de la llibertat dels homes, i ens llençem fermes i resoluts a la lluita contra tota violència atentatòria a l'imperi de la veritat i de la justícia.

En nostres planes hi trobarà defensa el clam reivindicador del feble contra el poderós, qui de sa força en fá suprema llei que ses accions regula i en elles hi traspuarà el convenciment fondíssim nostre, que és dret indiscutible a tota criatura organitzada, la plena possessió de la seva vida, el regoneixement absolut dels drets que l'assisteixen i que la fan esdevenir, forta i serena, instrument útil a la Patria qui, relligament de éssers de tal faisó organitzades, serà forta i serà plena, reincorporant-se així a l'humanitat amb la valúia efectiva d'una normal col·laboradora del progrés i de la civilització humana.

Aquests ideals els sentim, els vivim, de tal faisó que ells, sols ells, informen nostre ésser i n'és tanta la fortitut amb que'ls posseïm, que'ls defensarem i propagarem amb ferma insistència, amb irreductible toçuderia, toçuderia serena i noble, orfa de pecat, car és sostinguda per sentiments i clarividència tanta, que no som altra cosa que la normal expressió de la vida nostra. Serenament, però forta, anirà desdoblant-se la nostra vida; sens impaciències desviadores, sens egoïsmes embrutidors, car l'acció que realitzem és l'acció del moment, de l'instant qui viu, enllaç del passat amb el present, tenint per guia inseparable l'avenir, tal com és la vida dels que s'han ofert sencers al Ideal de la nostra terra catalana.

Lluitarem sempre perque la vida ens plau i la lluita és vida i per la vida lluitem, però en la nostra lluita com a bons nacionalistes, com a bons catalans, no hi posarem mai un insult, mai llençarem damunt l'adversari el més lleu agravi, car ens ho priva el nostre amor tot humà per Catalunya, i ofendriem la nostra dignitat d'homes qui volen viure la vida nova, la vida internacional dels pobles lliures.

Per çò diem a tots, salut. Salut als amics, salut als qui amb nosaltres viuen l'ideal i salut també als qui per viure ideologies mortes resten allunyats de

nosaltres, no sentint dintre seu la fretura d'una Patria ben seva, car ells són els qui en l'hora del triomf, junt amb nosaltres, formaran la Patria, la qual, si volem que sia Patria efectiva, ha d'encloure a tots els catalans.

Així som i aquests nostres propòsits, que per ésser així som dintre l'Unió Catalanista i per çò diem a tothom de Catalunya i des d'ella estant a tot el món nacionalista: Salut.»

Réplica a les

“Lletres a Joan Poble Bó”

Militarisme alemany

Amic Joan: Complint lo que't vaig prometre, avui te dirigeixo la primera «lletra» de la sèrie que penso escriure-t, tractant tot el procés d'aquet estupendo plet europeu, a fi de que en poc o en molt contribueixi a formar el teu estat d'opinió.

Vull parlar-te primer del militarisme alemany. *A tout seigneur tout honneur*. He de dir-te avans que jo a l'alemany, *individu*, no li sento cap odi, car reconec que alguns d'ells, homes eminentes, han prestat grans serveis a l'humanitat. A major abundament afegeixo qu'admiro sense reserves a l'Alemanya de Schiller, Goethe, Wagner, Kant. Faig aquesta salvetat, per a que no vegis en mes paraules apassionament de germanòfobo a ultrança.

La meva antipatia, la meva aversió profunda, es envers l'Alemanya pan-germanista, l'alemany *colectivitat* que, plé d'arrogancies, impregnat de pedanteria patriòtica, agressiu, constitueix un perill constant per a la civilització i la pau del món.

S'ha dit i repetit per tots els admiradors d'Alemanya, que'l militarisme prussià es un mite, que no existeix, o, quan menys, que s'ha exagerat molt al parlar de la seva significació.

Per a rebatre aquet tópic—que ben mirat no n'és cap—no tenim mes que remontar-nos a 25 anys enera, quan l'adveniment al trono de l'actual Emperador. Ell és, en efecte, no el fundador, perque'l culte a l'exèrcit radica en les mateixes entranyes del poble, però si el propulsor del militarisme prussià.

Fou éll qui desde'l primer moment va proclamar-se senyor suprem de la guerra i's disposà a preparar al seu poble per a ella, sense reparar en els medis.

Secundat per la trilogia Nietzsche, Bernhardi i Treitschke, quins principis filosòfics han infiltrat cada dia en l'esperit nacional el sentiment de que la guerra és la salut i el desarrollo de les nacions, s'ha anat formant durant aquets 25 anys, l'Alemanya d'avui: agressiva, militarista, altiva, de despreci a la vida, dirigida per la casta militar.

Des de l'Emperador, passant pels cancellers, fins al darrer polític, amb els seus discursos han inflammat l'ardor públic pensant no més que amb la guerra. Revisa la premsa *chauvinista* alemanya d'uns quants anys en aquesta banda i't convencerás de que la tragedia que conmov al món se preparava fa temps amb tota sang freda allà en aquell poble mes *Kult* d'Europa.

Els mateixos professors de les Universitats han contribuït per la seva banda a inculcar en el cervell de la joventut la doctrina de que la guerra és inevitable. Tots li han dit al seu poble que Alemanya està sobre tot *Deutschland uber alles!*; qu'està per demunt del reste de l'humanitat, i ell s'ho

ha cregut, com se creu tot lo que li diuen els polítics que'ls governen.

S'ha dit que Alemanya és un gran quartel i que cada alemany, convertit en soldat, és una petita pessa d'una màquina molt gran. Té raó l'autor d'aquesta frase. L'Alemanya és un quartel. Si fins a la filla de l'Emperador pot dir-se que no la coneixem més que per aquella fotografia aont apareix amb l'uniforme de coronel!

Cal haver estat a Alemanya per a fer-se càrrec de l'esperit de disciplina, d'obediència d'admiració i d'acatament d'aquell poble a la casta militar que'l domina. Amic Joan: nosaltres, que per temperament som lliures, enemics de disciplines, imaginat quina violència significaria per el nostre esperit subjectar-nos a un semblant règim autoritari, reglamentari, automàtic. Reflexiona un moment, quina desgracia fora pera nosaltres el que Alemanya conseguís la victoria i, per lo tant, dirigís els destins de l'humanitat!

Tots els pobles el sofrim en poca o molta escala els efectes del militarisme, es cert, però no vulguis comparar-lo mai amb el prussià. A Alemanya, tot aquell qui porta l'uniforme de l'Emperador, se converteix, per alló sol, en un individu d'una casta privilegiada i guardat de dirigir-li la mirada.

Es inútil enumerar ara tots els incidents, totes les arbitrariedades que demostren fins a quin punt son, aquells personatjes, influents i invulnerables. Recordat del recent incident de Saverne.

No vull acabar aquesta lletra sense dir-te que a Alemanya s'han publicats alguns d'ells declarats de text en les escoles,—que son l'Evangeli dels militaristes. Pero d'entre tots, sobresurt en brutalitat i cinisme el den Bernhardi titolat «Alemanya i la guerra próxima». Vet-aquí alguns judicis presos a l'etzar del llibre den Bernhardi:

«La guerra és el factor més grán en l'avenç de la cultura i del poder.»

«Els esforços dirigits vers l'abolició de la guerra no solsament son estúpits sinó absolutament immorals i deuen estigmatitzar-se com indignes de la rassa humana.»

«Els drets reconeguts, no son mai drets absoluts; son d'origen humà i, per lo tant, imperfectes i variables. Hi ha circumstancies en les quals no corresponen a la vritat momentània de les coses; en aquet cas, l'infringiment d'un dret està moralment justificat.»

«Les nacions débils no tenen el mateix dret a viure que una nació potentia i vigorosa.»

Per a arrodonir el quadro, afegim lo que diu un literat americà referint-se a la filosofia nietzschiana: «La personalitat més conspíqua de la guerra a Alemanya és en Nietzsche. Ell va exaltar el culte a la força. Sa moral fou: fer, ésser, i conseguir tot alló que cada hù se senti capaç d'obtenir. La pietat és un defecte. El cristianisme, amb son amor envers els pobres d'esperit, significa un retrocés. La simpatia envers el débil, la commiseració pel qui sofreix, no son altre cosa que màscares de l'impotencia. La Força és la decisiva proba de la Raó.»

Ara dígam que pot esperar-se'n d'un poble preparat i educat amb aquestes doctrines. No ens estranya rès de lo que ha passat; ni la destrucció de Bèlgica, ni l'enfonzament del «Lusitania», ni'ls afusellaments en massa dels paisans de les regions conquistades.

Imagina-t, amic Joan, aont aniriem a parar si en aquesta lluita sortissin triomfants els principis de la filosofia Alemanya!

No trobes que, per impedir-ho, fins les pedres s'haurien d'aixecar contra'ls Estats centrals?

I prou, perquè aquesta lletra's faria interminable. Et saluda ton amic,

J.

“Catalunya i València, Nació”

Ahir al vespre i en el nou local del C. A. de D. del C. i de la I. de Barcelona, l'escriptor valencià En Miquel Durán i Tortajada donà una conferència sobre l'interessant tema «Catalunya i València, Nació».

Els punts a tractar eren els següents: Salutació i preambul. Les petites nacionalitats i la guerra. Catalunya per la causa de la llibertat i de la justícia. L'ideal ibèric. La nació catalana. La llengua i la nacionalitat. Notes retrospectives que afirmen la catalanitat de València. València forma part integrant de la Nació Catalana. La desorientació de València. Menéndez Pelayo i la llengua catalana. Els valencians catalanitzants i el poeta Llorente. La meua fe catalanista. Pan catalanisme. Jaume I., fundador de la gran Nació Catalana. Cant a l'unitat de la raça.

A la conferència van ésser-hi convidades les joventuts nacionalistes de Catalunya, València i Mallorca.

L'anunci d'aquesta va despertar molt interès entre'ls elements pertanyents a les diferents branques del catalanisme, i es de creure que l'acte haurà resultat un èxit ben complert per al Sr. Durán i Tortajada.

El moment polític

El moment polític a Tarragona? A nosaltres aquesta sola pregunta ens sugereix la visió amable d'una lenta i tranquil·la posta de sol. Estém en un d'aquests moments en que darrera d'un dia esplèndid i vigorós acció; quan els cossos vençuts per la fatiga d'un exercici intens resten lassos i com a desconjuntats cercant un descans per a escometre al jorn següent, amb nou braó, l'obra somiada, el sol; aquest diví prodigi de bellesa i de virtuts cau a la posta lenta-ment, suaument, deixant darrera seu una estel·la de llum deliciosament débil i un ambient de calma i de repós... ¿Definitiu?—¡No! momentani; puix novament aquest mateix sol que a l'anar-s'en ens ha deixat una visió d'agotament i de foscuries, apareixerà esplèndid i lluminós, anunciant descaradament amb la seva claretat i el caliu dels seus raigs un nou jorn que comença, una nova era d'esperança, una interrogació vibranta de lo desconegut i per consegüent alentadora; una nova tornada a la vida, a aquest deliciós poema de la vida...

Així políticament podria definir-se el moment polític actual a Tarragona. Han passat aquells temps esplendorosos del naixement del catalanisme; han passat aquells esplèndids instants de commoció catalanesca i ciutadana de la Solidaritat; son a recó aquells temps en que l'ideal republicà intensificava la trepidació dels cors i portava a la lluita per l'idealitat a un estol d'homes joves i madurs disposats a arribar fins al sacrifici; ja no son d'actualitat aquells moments en que tots els partits polítics sens distinció reunien, al llibre obert de la seva doctrina, la figura invulnerable, sagrada i austera d'un apòstol capdavanter, *leader* i definidor...

Han passat aquells temps gloriosos, i els que avui venim a la vida política no trobem mes que motillos gastats, una deixadesa de ço que constitueixen els mes elementals deures de ciutadania i el predomini absolut de les ambiciosos mitjanies. La desconfiança en les persones és una realitat fins trágica; la desconfiança en els procediments rectes, és un altra realitat: la llei de les concupiscències domina per damunt de totes; el profit particular ho té invadit tot, al mig d'aquest mar de rezels i d'immoralitats s'alça terrible i avassallador el fantasma del cansament...

Heu's-aquí ço que, nosaltres, joves nou vinguts a la lluita política, no per una ambició, sino per un sentiment profund de nostres consciències, hem recullit en el moment actual: un passat gloriós, empró un present de tedi i d'agotament. I, heu's-aquí perquè Tarragona, está, políticament parlant, en una mansa posta de sol...

¿Un sentiment d'idealitat política determinada?... —No hi és a Tarragona. Avui, encarnen els nostres personatges polítics locals amb més intensitat, amb molta més, la patent d'una garantia d'honradesa personal que no la encarnació d'una doctrina política. Homes d'una convicció política determinada depositen llur vot i llur confiança a persona de doctrina diametralment oposada per la sola salvaguarda de la honradesa, i és que molta part d'aquesta política està enverinada; els procediments l'han malmesa.

S'imposa, doncs, fer a Tarragona, no un acte de sanejament, perquè aquí d'immoralitats no'n patim, sino una creuada vigorosa per a portar a les consciències l'amor als ideals i la fé en l'actuació. Convé donar entenen a aquesta gran massa de desenganyats, que lluitin amb braó i ardidesa pel triomf de ço que ha sigut sempre el somni de llurs sentiments de ciutadania. I convé fomentar la cristallització de tota aquesta gamma de sentiments lliberals que senten aquest gran estol d'homes joves que avui pujen, en una encarnació definitiva i concreta i no serà profecia vaticinar que l'Unió Catalanista comptarà a Tarragona amb molts, moltíssims més adeptes.

I que brilli potent i esparançador el nou jorn de la brega política. Que s'acabi aquesta interminable posta de sol!...

JOSEP GILABERT I PUNSODA.

(De *La Nació*).

Qui fos vano

A la divina doncella Antonia Vallvé

Si el teu vano pogués ser,
que'n fora de felís, nena!
Cada volta que't ventessis
et contaria una pena.

Cada volta que't possessis
el vano sobre tos llavis,
quants petons jo hi deixaria
per a calmá'ls meus desvaris.

Vano jo voldria ser
per estar sempre a prop teu,
i per poguer-te dir sempre
que sols tu ets l'amor meu.

Qu'ets gentil com l'aureneta,
qu'ets alegre com el Maig,
qu'ets l'imatge que som-nio,
que ting sempre al meu costat.

Qu'ets hermosa com la rosa,
qu'ets mes blanca que la neu,
qu'ets, en fi, una gran bellesa
que tens robat el cor meu.

Si'l teu vano pogués ser,
que'n fora de felís, nena,
estant-me sempre a prop teu,
i parlan-te a cau d'orella!...

LLUIS BRANSUELA.

Ciutat 5 Juny 1915.

El 14 de Juliol

A tots els liberals de cor

Aquest any, la data del catorze de Juliol, una de les festes mes remarcables de l'història de la França lliberal, no se commemorarà com en anys anteriors. La nació germana está de dol, com ho está tota la vella Europa amb motiu d'aquesta guerra tant crudel que fins fa estremir els cors mes feréstecs.

La presa de la Bastilla serà recordada pels francesos, modestament, limitant-se a adornar les fatxades dels edificis oficials i de molts particulars.

Pero aquest any s'ha llençat una idea. Una idea noble que nosaltres, liberals de soca-arrel i amics

de tots els pobles que lluiten per les causes justes, hem de recullir i recomanar a tots els nostres amics que la posin en pràctica, com nosaltres li posarem.

Per a la fetxa indicada del 14 de Juliol, o sia el dimecres vinent, tots els republicans, tots els que esmersem la nostra voluntat en profit de les llibertats individuals, tots els francófls, enviem per a aquell dia al Consulat de França, tarja per a demostrar aixís la nostra simpatia, els nostres entusiasmes per la causa que representa la nació francesa: la llibertat!

Que no se'n descuideu.

Tingui ja com a rebuda, l'Agent Consular de França en aquesta ciutat, la tarja de RENOVACIÓ i les de tots els seus redactors.

Pel Teatre Català

Per a tractar d'aquest interessant assumpte es reuniren a la Casa Consistorial de Barcelona a la sala de la comissió de Governació, baix la presidència del tinent alcalde En J. Vidal i Valls, els delegats de la Junta de l'Hospital de la Santa Creu, que són el mateix senyor Vidal i el regidor senyor Pañella; el regidor senyor Bofill i Matas, ponent de la comissió de Governació per a estudiar la restauració del Teatre Principal demanada per l'Associació Catalana d'Art Dramàtic, i els representants d'aquesta Associació En Gonçal Arnús, president, En Lluís Angelón, En Lluís Durán, En Pere Corominas, En Pere B. Tarragó i dos representants del «Foment del Teatre Català».

En aquesta sentada varen estudiar-se diferents solucions per a arribar satisfactoria i convenientment a aconseguir que l'antic teatre pogués restaurar-se de tal manera que fos digne de la ciutat i del fi al qual es vol destinar. Una de les més pràctiques fou la possibilitat de realitzar una operació amb la Junta de l'Hospital que permetria resoldre la qüestió d'una manera definitiva.

L'indicació fou acollida favorablement per a estudiar-la amb detenció i parlar-ne en la pròxima reunió que serà dilluns de la setmana entrant.

Sembla que el problema està en vies de satisfactoria resolució.

De l'Ajuntament

Presidència, l'Alcalde senyor Prat.

Regidors 19 ben comptats.

I públic nombrós, tant, que casi bé el lloc destinat era insuficient.

L'ordre del dia és aprobada tota, menys un recurs d'alsada del senyor Governador civil, que passa a estudi de la respectiva comissió.

L'informe de la comissió d'aigües, acordant que'l concessionari de la portada de les mateixes, En Joan Caballé Goyeneche, practiqui una nova captació, és defençat pel president de la comissió senyor Monserrat, el senyor Nin, el senyor Oliva, el senyor Montañés i el senyor Albafull. En nom de la minoria carlista, parla el senyor Armengol, demanant que, no estant conforme amb lo que resol el dictamen, se passi a votació, obtenint setze vots favorables per quatre en contra, essent aquests quatre votants els senyors Balart, Martorell, Armengol i Sugrañes, que componen la flamant minoria carlista del nostre Ajuntament.

La proposició suscrita pels regidors senyors Balart, Martorell i Sugrañes, inclosa en l'ordre del dia, demanant que's declari la nul·litat del contracte amb el senyor Caballé i Goyeneche, per considerar-la improcedent i fora de lloc, va presentar-se altra proposició, incidental, firmada pels senyors Albafull i Oliva, demanant que ja no hi havia lloc a deliberar, essent defençada aquesta pel senyor Oliva, no obstant i essent requerits els firmants de la proposició objecte de la incidental, per a que la defensessin. Tant pobres i ridículs van ésser els arguments aduits pels senyors Martorell, Sugrañes i Balart, que el senyor Albafull va rebatre molt acertadament les pretensions qu'entranyava la pobra proposició dels carlins.

Hem de remarcar la forma en que el senyor Albafull ha combatut la tacitura en que s'havia col·locat la minoria carlista respecte a l'assumpte aigües. Tant contundent, que és ben segur que avui ja la minoria carlista se trova descartada per a intervenir en cap assumpte d'interès per a Tarragona, encara que vulgui persistir en amagar-se baix la capa de la *Popular*.

Posada a votació la proposició dels carlins, es rebutjada per setze vots contra quatre.

Molt bé pels veraders regidors tarragonins.

De la conferència del Dr. Martí i Juliá

Patrla, Nació i Estat

Aquesta afirmació nacionalista, aquesta nova proclamació, apareix davant de la consciència dels homes com una definició o dignificació perfecta d'aquesta afirmació concreta que corria pel món sense saber la valua que tenia. Al menys avui podem saber el que és Patria, el que és Nació i el que és Estat. Fins en obres didàctiques, fins en els llibres on s'hi aprèn, hi ha regnat fins ara una gran confusió i així mateix els tractadistes de Dret internacional i els de dret Natural no han pogut definir el que és Patria, el que és Nació, el que és Estat. I és que tot existeix naturalment. La Patria és l'afirmació del lloc on naix l'home i per ço veuen que aquesta afirmació tant senzilla l'accepten tots els Estats. No la neguen, no la poden negar, ja que suposa el fet entimental d'una afirmació que enclou la relació fisiològica que hi ha entre el cor humà i el lloc on viu la gent i les manifestacions socials que estan compenetrades en nosaltres, que elles mateixes en són part essencial de la nostra vida. Se separa a un individu d'aquestes condicions socials de lloc i dit individu s'en sent dislacerat i encara que no's veu es pot ben bé dir que quan a un home se'l separa de la Patria, sent un greu dolor i li queden, mentre en viu allunyat, nafres al seu esperit. Però malgrat que'ls Estats l'acceptin, per ells no és res, és un concepte general orgànic, i perque veuen els elements d'aquest fet són tant de la vida de l'home, que si se'n separen de l'esperit seu li deixen dolor. Doncs bé, a això que és el més elemental de la vida no se li regoneix cap dret. La Patria descuidada està plena de defectes. Així com l'individu necessita educació i instrucció per a realitzar la seva acció social, igual a la Patria, per a subsistir, li cal perfecció; li cal millorament per a defensar-se de l'acció dels grans Estats. La Patria dels gran Estats és equiparable a l'individu vulgar que va vivint la vida vegetativa, aquell que és un element de la massa comuna sense cap sentiment per la Patria dels homes.

Els homes, a mesura que's perfeccionen, laboren pel millorament de la Patria, la perfeccionen, i a mesura que va guanyant en qualitat, la Patria, es diferencia i no's pot dir que aquesta Patria té una valua al món fins que té una personalitat pròpia a l'humanitat, com l'individu no té personalitat fins que les seves accions el defensen de les dels altres. Quan les patries s'afirmen d'aquesta faísó, quan la Patria ja pot ocupar un lloc a l'humanitat, és quan és Nació. Mentre les patries no's perfeccionen i en tots els llurs elements no hi ha més que febleses, les patries no ocupen un lloc al món, no tenen cap dret. Les patries no són nacions fins que arriben a ésser una plenitud viventa.

Veu's-aquí com les patries arriben a nacions. Veu's-aquí la diferenciació del fet orgànic sense perfecció ni transcendència social. Però quan la Patria esdevé Nació, quan té consciència perfecta del seu valer o coneix la seva valua, quan ha perfeccionat totes les seves activitats i cerca els mitjans d'adquirir aquesta personalitat, llavors la Patria sent necessitat de progressar un poc més i llavors té necessitat d'existir al món i esdevé Estat. Les nacions, patries perfectes, no existeixen a l'humanitat fins que pel seu propi valer, per sa pròpia valua, tenen necessitat d'existir i ocupar un lloc entre les altres patries del món. Es llavors que tenen un caràcter

Transportes Rápidos Societat Anónima

Constituída a Barcelona el dia 8 de Juny de 1915, segons escriptura pública davant el notari D. Anton Par, per al transport de mercaderies per medi de camions automòbils.

CAPITAL: 3.000.000 DE PESSETES

Representat per 6.000 accions al portador, de 500 pessetes cada una totalment lliberades

EMISSIÓ DE 3.000 ACCIONS A LA PAR

LA SUSCRIPCIÓ QUEDARÁ TANCADA EL DIA 31 DE JULIOL

S'admeten suscripcions en el BANC DE VALLS. — De 9 a 1 i de 4 a 6

nacional ben definit. Quan les patries són internacionals és quan ho són de patries; és llavors que elles es governen a sí mateixes, s'organitzen amb consciència plena de son ésser i van a ocupar son lloc al costat de les altres patries. Així com l'individu una vegada diferenciada la seva personalitat es posa al costat dels altres individus de la col·lectivitat, així mateix les patries un cop están ben caracteritzades passen també a ocupar el seu lloc.

♦ ♦ ♦

* * *

Mireu-la, passa allà: és la mateixa
que un jorn ferí'l meu cor;
és la que vora'l mar, remendant peçes,
era l'encant de tots.

Avui porta rellotge, vesteix sedes
i altiva's fa fer lloc...
mes no la enveja, no, nines; planyeu-la:
no sab lo qu'és amor!

JOSEP ALEMANY I BORRÁS.

Lo de la Diputació

Per a demà està convocada la Diputació provincial a fi de procedir novament a la seva constitució. Com aquest fet ha despertat certa expectació, anem a donar en detall la forma en que actuarà aquests dies l'esmentada corporació.

Demà, dilluns, a les onze, presidint el Governador se formarà la taula interina amb el President i Secretaris d'edat. Després s'elegiran les comissions auxiliar i permanent d'actes i la primera dictaminarà de les de la permanent que ho necessitin, quedant dit dictamen damunt la taula.

Dimars, 13; aprovació del dictamen de la Comissió auxiliar d'actes i presentació del dictamen de la permanent, el qual també ha de quedar damunt la taula fins l'endemà.

Dimecres, 14; aprovació del dictamen expressat i elecció del President i demés càrrecs. Constitució definitiva de la Diputació.

NOVES

RENOVACIÓ, quinzenal

L'Administració d'aquest periòdic, d'acord amb la Redacció, ha resolt que durant aquests tres mesos d'estiu,—lo que resta de Juliol, l'Agost i Setembre,—RENOVACIÓ se publiqui cada quinze dies, a l'únic objecte de que'ls seus redactors tinguin quelcom de descans en la tasca que representa l'omplir aquestes planes setmanalment.

Als suscriptors se'ls hi rebaixarà prudencialment el preu del seu abonament durant l'actual trimestre. El pròxim número de RENOVACIÓ se publicarà, doncs, el dia 25 del corrent mes.

Normalitzada la publicació setmanalment en Octubre, pensem introduir reformes que segurament seràn de l'agrado de tots els benvolguts llegidors.

Els nostres llegidors podrán enterar-se, per l'extracte de la sessió de l'Ajuntament que publiquem en altre lloc d'aquest número, de la solució satisfactoria que s'ha donat al problema de les aigües de Tarragona.

L'actitut de la minoria carlista ha quedat ben definida, i avui ja pot dir-se ben alt que la portada de les aigües Caballé és un fet, quedant així palesament demostrat que lo que s'havia propalat en contra la potabilitat de les referides aigües era un mite, mite que nosaltres ens en varem conveure prou bé al llegir els tres dictàmens emesos pels doctors Turró, Agell i Almera, recentment.

Ens en alegrem moltíssim de la satisfactoria solució que l'Ajuntament ha donat a l'assumpte que'ns ocupa, i celebrem de debó que hagi quedat en evidència lo que algun interessat en que'l nom de Tarragona no vagi a l'altura que li correspon, devia propalar amb el fi ben concret que tots els bons tarragonins han sapigut endevinar.

El quadern de la *Lectura Popular* corresponent a la present setmana conté un hermós treball degut a n'En Agustí Calvet, forsa conegut de nostre públic per son pseudonim *Gaziel*, quines narracions de l'actual conflicte europeu, tant ben polides i refinades, ha acreditat des de París en les planes de *La Vanguardia*.

Son en gros número els obrers de nostra ciutat que's traslladen a França, ja contractats per avençat, per a ocupar-se en diferents treballs agrícoles i de demés rams. També han sigut bastants els boters que han anat a la veïna república i a Italia mitjansant un crescut jornal.

Tenim coneixement que uns joves pensen fer un festival en un dels teatres de nostra ciutat, a benefici de la benemèrita Institució Antituberculosa, amb la cooperació del «Orfeó Tarragoní» i de una de les bandes militars.

Aital pensament ha sigut ben acullit per part del President del Comitè executiu de la Festa de la Flor antituberculosa, així com també per part del senyor Governador, desitjant tots ells, i nosaltres a la vegada, que sigui ben aviat un fet i que obtingui un gros èxit econòmic, donat al bon fi a que va destinat.

El Banc de Valls ha tingut l'atenció, que agraim, d'enviar-nos un follet explicatiu de la constitució de la «S. A. Transportes Rápidos», qual finalitat es la de fer transports per tot Catalunya per medi de camions automòbils.

La junta administrativa de la «Cooperativa Obrera Tarraconense» ha quedat constituïda en la següent forma:

President: Antón Marques.—Vis: Antón Gil.—Secretaris: Primer, Josep Tuset; segon, Robert Montesinos; i tercer, Josep Mercadé.—Comptador: Francesc Fonbona.—Tresorer: Pere Masdeu.—Vocals: Comissió café, Mateu Estapá, Josep Ferré, Andreu Sancho.—Comissió tenda: Jaume Riola, Josep Argenté, Vicens Cabré i Jaume Segura.—Comissió forn: Francesc Burrull i Antón Monné.—Comissió capital edifici: Andreu Sans, Enric Lopez i Lluís Sans.—Gerent: Pere Domingo.—Bibliotecari: Ramón Pié.

Societat de socors mutuels
TARRAGONA I SA PROVINCIA
 dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort
 Inscripta en el Govern Civil i en la Comissió general
 de Segurs, segons mana la Llei.

Director facultatiu: **DR. RABADÀ**
 Per a més informes dirigir-se al domicili social:
 Rambla St. Joan, 75, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA I CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts electroteràpia i anàlisi micro químic d'orina i productes patològics.
 Sero-Reacció de Wassermann.— Aplicació del 606.

BAIX LA DIRECCIÓ DEL DR. RABADÀ

*Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Melge
 de les Cases de Socors de Barcelona*

Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7. — Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit. — Per a'ls pobres, franca
 dilluns, dimecres i dissabte de 12 i mitja a 1 i mitja.

Rambla de Sant Joan, 75, principal. — TARRAGONA

Podém demostrar
 que casa nostra
 es la mes barata en tot

GILBERT GERMANS : Unió, 20

Galeria Fotográfica d'Art

PERE PALLEJÀ — Unió, 18

PERE LLORET

CORREDOR REIAL DE COMERÇ

Apodaca, 9

GRANDS NOVITATS en -

Sombreros i Gorres

RAMON ALOQUIN

UNIÓ, 20

JOAN ESBERT

FARMACÉUTIC

UNIÓ, 22

Joan Ruiz i Porta

PROCURADOR

Vilamitjana, 9, 1.er

Farmacia Central

Laboratori Químic Bactereològic

Marti Güell

Rambla Sant Carles, 41 : : :
 : : : : i Sant Fructuós, 5

GALLINAS

y demás aves de corral se crían gordísimas, sanas y mas ponedoras usando el AVIOL-MASVIDAL.— Único patentado.— Cura radicalmente el moquillo (brom), viruela y mal de cuello. Es la salvación de los polluelos. De venta en TARRAGONA: Ferreteria de MATIAS MALLOL, calle San Agustín, 9 y Augusto, 3. — Pídase prospecto.

IMPREMPTA

**Llorens
 i Cabré**

Fortuny, 4

TARRAGONA

C.^a de Seguros Generales de Dusseldorf

Segurs de transports

La New-York, de New-York

Companyia de segurs sobre la vida

L'UNION, de Paris

Companyia de segurs contra incendis

L'Assicuratrice Italiana, de Milán

Companyia de segurs contra accidents

La Continentale, de Mannheim

Segurs de transports

Passeig de Colón, 11 i 12 - Barcelona

SUBDIRECTOR A TARRAGONA:

Maciá Malloí Bosch, carrer de Mar, 1

PAPERERIA I EFECTES D'ESCRITORI

— DE —

JOAN M. PIÑOL

Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamanys : Escribantes : Plumes Stilogràfiques : Pesa-cartes : Copiadors, etc : Gran novetat en pitja papers amb rellotje veritat : Postals de totes menes i albums per a les mateixes.

PREUS SUMAMENT BARATOS

Gran Fábrica de Calçat

= DE =

RAMÓN CAVALLÉ

TARRAGONA

TELEFON 120

REAL, 56

MOSTELLE

(RAIMOST)

Suc de raims sense alcohol

The Grape Juice C.^o L.^d

Londres i Tarragona

El Vermouth més
 higiènic

Un excelent refresc

El millor aliment en les
 malalties i convalencia

Se ven per tot arreu

MAGATZEM DE FERRETERIA

FUMISTERIA I QUINCALLA

Eines de totes classes - Objectes per a regalos
 Articles per a magatzems de vins i olis

Maciá Malloí Bosch, Carrer de Sant Agustí, 9